



همکاری در سرشماری همراهی در رفاه و آبادانی



روابط عمومی سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان بوشهر



۸۳۷۰۹

۱۴۰۳ / ۶ / ۱



جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

مقام معظم رهبری: مساله امنیت غذایی یک مساله درجه یک است که نباید از آن غفلت شود.

فرمان اجرای سرشماری عمومی کشاورزی سال ۱۴۰۳

در اجرای ماده (۴) قانون مرکز آمار ایران و با استناد به مصوبه شصت و دومین جلسه شورای عالی آمار، «شورای راهبردی سرشماری عمومی کشاورزی سال ۱۴۰۳»، «سازمان برنامه و بودجه کشور» و «مرکز آمار ایران و پژوهشکده تابعه» مکلفند، سرشماری عمومی کشاورزی را در آبان ماه سال ۱۴۰۳ به مرحله اجرا در آورند.

در مدت زمان اجرای سرشماری یاد شده، کلیه وزارتخانه‌ها، موسسات دولتی و وابسته به دولت و شرکتهای دولتی مکلفند بر اساس مواد (۵) و (۶) قانون مرکز آمار ایران، نسبت به در اختیار قرار دادن کلیه امکانات و تجهیزات مورد نیاز سرشماری اقدام نمایند.

مسعود یزشکیان

رونوشت:

- دفتر محترم مقام معظم رهبری برای استحضار
- حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای محسنی اژه‌ای رئیس محترم قوه قضائیه
- جناب آقای قالیباف رئیس محترم مجلس شورای اسلامی
- جناب آقای پورمحمدی معاون محترم رئیس جمهور و رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور برای اقدام
- جناب آقای گودرزی سرپرست محترم مرکز آمار ایران برای اقدام
- کلیه وزارتخانه‌ها، موسسات و شرکتهای دولتی و وابسته به دولت برای اقدام



سرشماری عمومی کشاورزی چیست؟

سرشماری کشاورزی، گردآوری اطلاعات فعالیت های مختلف کشاورزی شامل "پرورش محصولات سالانه نظیر گندم، جو، شلتوک، ذرت و ..."، "پرورش محصولات دائمی نظیر پرتقال، سیب، خرما، انگور و ..."، "پرورش گاو و گوساله، گوسفند و بره، بز و بزغاله، گاو میش و بچه گاو میش و شتر و بچه شتر"، "کشت محصولات گلخانه ای"، "پرورش آبزیان خوراکی شامل ماهیان گرمابی و سردابی و میگو"، "پرورش طیور"، "پرورش کرم ابریشم" و "پرورش زنبور عسل" از بهره برداران کشاورزی است. بر اساس آخرین سرشماری که در سال ۱۳۹۳ اجرا شده، بیش از ۴ میلیون بهره بردار کشاورزی در کشور وجود دارد که ۹۰ درصد از بهره برداری های کشاورزی متعلق به آنها، در مناطق روستایی واقع شده است.



سابقه اجرای سرشماری عمومی کشاورزی:

در ایران تا کنون ۵ سرشماری در سالهای ۱۳۵۲، ۱۳۶۷، ۱۳۷۲، ۱۳۸۲ با استفاده از ابزار کاغذی و سال ۱۳۹۳ با استفاده از ابزار الکترونیکی "تبلت" اجرا و نتایج آن در سطح معرفی سرشماری عمومی کشاورزی ۱۴۰۳ کوچکترین واحد جغرافیایی (شهر و آبادی) منتشر شده است. مقایسه سرشماری های کشاورزی در کشورها نشان می دهد که کشور ایران به لحاظ تعداد سرشماری در منطقه آسیا با ۵ سرشماری جزو کشورهای پیشرو است.



اهمیت اجرای سرشماری عمومی کشاورزی:

سرشماری عمومی کشاورزی اطلاعات مهمی را از فعالیت های کشاورزی کشور در سطح کوچکترین واحد جغرافیایی ارائه می دهد که تنها با اجرای سرشماری قابل حصول است. با توجه به فاصله گرفتن از آخرین سرشماری و تحولات سریع بخش کشاورزی، اجرای سرشماری در سال ۱۴۰۳ ضرورتی اجتناب ناپذیر است. برخی از دلایل دیگری که اجرای سرشماری در سال ۱۴۰۳ را دو چندان می کند، به قرار زیر است:

- مطابق ماده ۳ قانون مرکز آمار ایران و ماده ۱۰ قانون احکام دائمی برنامه توسعه کشور (بهمین ۱۳۹۵) به منظور حفظ سری زمانی آمارهای بخش کشاورزی و بهنگام سازی بهره برداران کشاورزی، سرشماری یاد شده باید در پاییز سال ۱۴۰۳ اجرا شود.
- مطابق توصیه سازمان غذا و کشاورزی ملل متحد (FAO) سرشماری کشاورزی می بایست در بازه های زمانی حداکثر ده ساله انجام شود. در برخی از کشورها مانند آمریکا، ژاپن، چین و کانادا، سرشماری کشاورزی هر ۵ سال یکبار انجام می شود.
- سرشماری عمومی کشاورزی به عنوان دومین طرح آماری بزرگ کشور و مهمترین فعالیت آماری بخش کشاورزی است.



- اطلاعات حاصل از این سرشماری، تأمین کننده نیازهای چارچوبی و آمار پایه این بخش در سطح کوچکترین واحد جغرافیایی مورد نیاز مرکز آمار ایران، وزارت جهاد کشاورزی، سازمان های متولی تنظیم بازار، برنامه ریزان، پژوهشگران و ... می باشد.
- برای برنامه ریزی صحیح در بخش کشاورزی، نیاز به اطلاعات دقیق و بهنگام در سطح آبادی ها و شهرها است که فقط از سرشماری به دست خواهد آمد.
- طرح های آمارگیری نمونه ای کشاورزی به ویژه طرح های خانواری و مقیاس بزرگ مانند آمارگیری های باغداری، زراعت، دامداری و طرح های ویژه حسابهای اقتصادی) مانند جدول داده ستانده) با استفاده از چارچوب سرشماری اجرا می شود. نتایج طرح های یادشده نشان می دهد تغییرات چارچوب سرشماری عمومی کشاورزی ۱۳۹۳ موجب افزایش خطای نمونه ای در طرح های مذکور در سالهای اخیر شده است.
- اجرای نامنظم سرشماری موجب به هم خوردن سری زمانی مطالعات خواهد شد و پیش بینی های مبتنی بر سری زمانی را با خطا مواجه خواهد نمود.

اهداف سرشماری:

- ۱- تهیه چارچوب آماری برای آمارگیری های نمونه ای
- ۲- تولید اطلاعات ساختاری در سطوح جغرافیایی کوچک با قابلیت ارائه در طبقه بندی های چند بعدی
- ۳- فراهم کردن سرجمع ها و اطلاعات کلی برای سنجش برآوردهای بین سرشماریها معرفی سرشماری عمومی کشاورزی ۱۴۰۳



طبق ماده ۷ وظایف و اختیارات مرکز آمار ایران : (قانون محرمانگی)

هر شخص ساکن ایران همچنین اتباع ایرانی مقیم خارج از کشور مکلفند به پرسش‌های مربوط به کلیه سرشماری‌ها و آمارگیری‌ها که توسط مرکز آمار ایران انجام می‌شود، پاسخ صحیح دهند.

۵۱



آمار و اطلاعاتی که ضمن آمارگیری‌های مختلف از افراد و مؤسسات جمع‌آوری می‌شود، محرمانه خواهد بود و جز در تهیه آمارهای کلی و عمومی نباید مورد استفاده قرار گیرد. استفاده و مطالبه و استناد به اطلاعات جمع‌آوری شده از افراد و مؤسسات به هیچ وجه در مراجع قضائی، اداری و مالیاتی و نظایر آن مجاز نخواهد بود.



تعاریف و مفاهیم فعالیت‌های کشاورزی:

در این سرشماری فعالیت‌های کشاورزی مورد نظر عبارتند از: زراعت، باغداری، پرورش دام (سبک و سنگین)، کشت گلخانه‌ای، پرورش آبزیان خوراکی (ماهی و میگو)، پرورش زنبور عسل، پرورش کرم ابریشم و پرورش طیور به روش سنتی.

۶۱



-زراعت: در این سرشماری، منظور از زراعت، کشت و کار گیاهان سالانه در فضای باز یا زیر پوشش موقت، روی زمین زراعی، یا بین درختان باغ است. گیاهان سالانه معمولاً ساقه علفی دارند و پس از برداشت محصول، بوته آن‌ها از بین می‌رود یا این‌که قسمت‌های زیرزمینی گیاه (ریشه، پیاز و نظایر آن) برای سال بعد در زمین باقی می‌ماند. به عنوان مثال کشت گندم، چغندر قند، یونجه، پنبه، پیاز، زعفران، سبزیجات، حبوبات و گلایل، زراعت محسوب می‌شود.





-باغداری: در این سرشماری، منظور از فعالیت باغداری، کشت و کار گیاهان دائمی است. احداث و نگهداری باغ میوه، باغ گل محمدی و قلمستان و خزانه این گونه محصولات در زمین و نیز زیر پوشش موقت (مانند پلاستیک) فعالیت باغداری محسوب می‌شود ولی پرورش این نوع گیاهان در داخل گلدان و سایر ظروف در این فعالیت منظور نمی‌شود. گیاهان دائمی گیاهانی هستند که غالباً تنه یا ساقه چوبی دارند و پس از برداشت محصول، تمام یا قسمتی از گیاه در زمین باقی می‌ماند و مجدداً در سال‌های بعد محصول می‌دهد. انواع درختان مثمر مانند پرتقال، هلو، انگور، بوته چای و گل محمدی و انواع درختان غیر مثمر مانند تبریزی و سپیدار، گیاهان دائمی محسوب می‌شوند.





-پرورش دام: در این سرشماری، منظور از پرورش دام، پرورش گوسفند و بره، بز و بزغاله، گاو و گوساله، گاو میش و بچه گاو میش و شتر و بچه شتر است. به گوسفند و بره و بز و بزغاله، "دام سبک" و به گاو و گوساله، گاو میش و بچه گاو میش و شتر و بچه شتر "دام سنگین" گفته می‌شود.





 **- کشت گلخانه‌ای:** در این سرشماری، منظور از کشت گلخانه‌ای، کشت انواع گیاهان سالانه یا دائمی است که در گلخانه‌ها انجام می‌شود. کشت گیاهان زیر پوشش موقت مانند کشت زیر پلاستیک، کشت گلخانه‌ای محسوب نمی‌شود. منظور از گلخانه، سازه‌ای است که با پایه‌های ثابت و سقف شیشه‌ای یا پوشش پلاستیکی برای تولید محصولات سالانه یا دائمی در محیط تحت کنترل از نظر حرارت، رطوبت، نور، تهویه و غیره ایجاد می‌شود.

 **- پرورش ماهی و میگو:** در این سرشماری، منظور از پرورش ماهی و میگو، فعالیتی است که محصول تولیدی آن "ماهی" و/ یا "میگو" خوراکی باشد.

 **- پرورش زنبور عسل:** در این سرشماری نگهداری انواع کندوی فعال (دارای جمعیت) از نوع جدید یا قدیم، زنبورداری یا پرورش زنبور عسل به حساب می‌آید.

 **- پرورش کرم ابریشم:** در این سرشماری نگهداری کرم ابریشم به منظور تولید پيله، پرورش کرم ابریشم یا نوغانداری نامیده می‌شود.

 **- پرورش طیور به روش سنتی:** در این سرشماری، منظور پرورش انواع مرغ و خروس، اردک، غاز و بوقلمون، و جوجه‌های آن‌ها است که معمولاً به صورت محدود و در محل سکونت خانوار انجام می‌شود.

 **خانوار معمولی:** خانوار معمولی از چند نفر تشکیل می‌شود که با هم در یک اقامتگاه زندگی می‌کنند، با یکدیگر هم‌خرج هستند و معمولاً با هم غذا می‌خورند. بنابراین، لازم نیست که اعضای یک خانوار معمولی حتماً با یکدیگر رابطه خویشاوندی داشته باشند. به عبارت دیگر خانوار معمولی لزوماً با خانواده یکی نیست. فردی که به تنهایی زندگی می‌کند نیز خانوار معمولی تلقی می‌شود.



بهره‌برداری کشاورزی، بهره‌بردار و انواع آنها



بهره‌برداری کشاورزی: کلیه فعالیت‌های کشاورزی که تحت مدیریت واحدی قرار دارد، یک واحد تولیدی کشاورزی است که آن را بهره‌برداری کشاورزی می‌نامیم. این مدیریت توسط اعضای یک یا چند خانوار (اشخاص حقیقی) یا توسط یک شرکت رسمی یا مؤسسه عمومی (اشخاص حقوقی) اعمال می‌شود. در این سرشماری، اگر فعالیت‌های یک واحد تولیدی کشاورزی در محدوده چند آبادی یا شهر انجام شود، هر مجموعه واقع در محدوده یک آبادی یا شهر، یک بهره‌برداری کشاورزی تلقی می‌شود.

۸۱



بهره‌بردار کشاورزی: شخصی است حقیقی یا حقوقی که به تنهایی یا با مشارکت دیگران، مدیریت امور بهره‌برداری کشاورزی و مسئولیت فنی و اقتصادی آن را به عهده داشته و مستقیماً در سود و زیان آن سهیم است.



خانوار بهره‌بردار کشاورزی: خانوار بهره‌بردار کشاورزی، خانواری است که حداقل یکی از اعضای آن بهره‌بردار کشاورزی باشد.



کدام بهره‌برداری‌ها را باید سرشماری کنید؟

بهره‌برداری‌هایی که در یکی از گروه‌های زیر قرار می‌گیرند باید سرشماری شوند:

- بهره‌برداری‌هایی که در روز آمارگیری حداقل ۴۰۰ متر مربع زمین زراعی دارند.
- بهره‌برداری‌هایی که در روز آمارگیری حداقل ۲۰۰ متر مربع باغ و قلمستان دارند.
- بهره‌برداری‌هایی که در روز آمارگیری، دام سنگین شامل گاو و گوساله، گاو میش و بچه گاو میش و شتر و بچه شتر پرورش می‌دهند (به هر تعداد).
- بهره‌برداری‌هایی که در روز آمارگیری، حداقل ۲ رأس دام سبک (گوسفند و بره و بز و بزغاله) پرورش می‌دهند.
- بهره‌برداری‌هایی که در روز آمارگیری گلخانه دارند (به هر وسعت).
- بهره‌برداری‌هایی که در طول ۳۶۵ روز گذشته دارای فعالیت پرورش ماهی و میگو هستند (به هر وسعت).
- بهره‌برداری‌هایی که در روز آمارگیری دارای فعالیت پرورش زنبور عسل - کندوی فعال - هستند (به هر وسعت).
- بهره‌برداری‌هایی که در طول ۳۶۵ روز گذشته دارای فعالیت پرورش کرم ابریشم هستند (به هر وسعت).
- بهره‌برداری‌های پرورش‌دهنده طیور به روش سنتی (مرغ، خروس، اردک، غاز، بوقلمون، و جوجه‌های آن‌ها) که در روز آمارگیری حداقل ۱۰ قطعه طیور دارند.

در این سرشماری بهره‌برداری‌هایی که دارای شرایط مورد نظر حداقل در یکی از گروه‌های فوق بوده‌اند به عنوان بهره‌بردار کشاورزی شناسایی شده‌اند و اطلاعات سایر فعالیت‌های آنها، حتی اگر زیر حد نصاب‌های تعیین شده باشد، مورد پرسش قرار گرفته و نتیجه در پرسشنامه‌های مربوط ثبت شده است.



بهره‌برداری اختصاصی و شریکی



اختصاصی: نوعی بهره‌برداری کشاورزی است که توسط اعضای یک خانوار یا توسط یک نفر بهره‌بردار به تنهایی اداره می‌شود. در تشخیص بهره‌برداری اختصاصی، مالکیت مورد نظر نیست. اگر دو یا چند بهره‌برداری کشاورزی واقع در یک آبادی یا شهر، توسط اعضای مختلف یک خانوار اداره شود، استثنائاً مجموعه آن‌ها یک بهره‌برداری اختصاصی تلقی می‌شود.

۱۰۱



شریکی: نوعی بهره‌برداری کشاورزی است که توسط دو یا چند بهره‌بردار که عضو یک خانوار نیستند، به‌طور مشترک اداره می‌شود و فاقد شخصیت حقوقی است.

بهره‌برداری با زمین و بی‌زمین

اگر بهره‌برداری دارای فعالیت زراعت یا باغداری دارای زمین کشاورزی، غیر گلخانه باشد بهره‌برداری با زمین و در غیر این صورت بهره‌برداری بی زمین محسوب می‌شود؛ بهره‌برداری های بی‌زمین مانند بهره‌برداری‌هایی که فقط دارای فعالیت دامداری یا کشت گلخانه‌ای هستند.

انواع بهره‌بردار

در این سرشماری برای دستیابی به بهره‌برداری‌های کشاورزی، ابتدا فهرست بهره‌برداران کشاورزی در هر آبادی یا شهر تهیه شده و به این لحاظ ۴ نوع بهره‌بردار تعریف و تشخیص داده شده است:



خانوار معمولی ساکن

خانوارهای بهره‌بردار کشاورزی که در محدوده آبادی یا شهر محل سکونت خود دارای بهره‌برداری کشاورزی اختصاصی بوده و یا در مدیریت یک یا چند بهره‌برداری شریکی با سایر خانوارها مشارکت داشته‌اند، در این گروه قرار گرفته‌اند. این بهره‌برداران از طریق مراجعه به مکان محل سکونت در زمان سرشماری، شناسایی و فهرست می‌شوند.



بهره‌بردار غیر ساکن

اشخاص حقیقی که محل سکونت آنها شهر یا آبادی غیر از شهر یا آبادی محل وقوع بهره‌برداری کشاورزی آنان بوده است، صرف‌نظر از اینکه در شهر یا آبادی محل سکونت خود نیز دارای بهره‌برداری کشاورزی باشند یا نباشند، بهره‌بردار غیر ساکن نامیده شده و در این گروه قرار گرفته‌اند. بدیهی است که همین بهره‌برداران اگر در محل سکونت خود نیز دارای بهره‌برداری کشاورزی باشند، در آنجا در گروه خانوارهای معمولی ساکن (بهره‌بردار) قرار گرفته‌اند.

۱۱۱



خانوار معمولی غیر ساکن

بهره‌بردارانی که در زمان اجرای سرشماری با کلیه اعضای خانوار در حال کوچ بوده‌اند و مأموران سرشماری آنان را در محلی غیر از محدودی آبادی یا شهر محل سکونت، شناسایی کرده و به اعتبار دارا بودن تعدادی دام متحرک، در همانجا سرشماری شده‌اند، در این گروه قرار گرفته‌اند.



شرکت رسمی / مؤسسه عمومی

تمامی شرکتهای رسمی و مؤسسات عمومی (اشخاص حقوقی) دارای بهره‌برداری کشاورزی در این گروه قرار گرفته و در هر آبادی یا شهری که دارای فعالیت کشاورزی بوده‌اند، شناسایی و فهرست می‌شوند.



اراضی کشاورزی



منظور، زمین‌های دایر کشاورزی است که شامل اراضی زراعی و باغ و قلمستان می‌شود.

اراضی کشاورزی آبی:

آن قسمت از اراضی کشاورزی است که کشاورزی انجام شده در آن آبیاری می‌شود.

اراضی کشاورزی دیم



آن قسمت از اراضی کشاورزی است که کشاورزی انجام شده در آن آبیاری نمی‌شود و آب مورد نیاز برای رشد گیاه از طریق نزولات آسمانی تأمین می‌شود.

اراضی زراعی



منظور زمین‌هایی است که به فعالیت زراعت اختصاص یافته است. بنا بر این شامل اراضی بایر و باغ و قلمستان نمی‌شود. زمین‌های زیرکشت گیاهان سالانه و آیش، مجموعاً اراضی زراعی را تشکیل می‌دهند.

زیر کشت



آن قسمت از اراضی زراعی است که به منظور برداشت در سال زراعی ۱۴۰۲-۱۴۰۳ در این دوره یا قبل از آن زیر کشت رفته باشد.

آیش



منظور آن قسمت از اراضی زراعی است که در تناوب کشت قرار دارد ولی برای برداشت در سال زراعی ۱۴۰۲-۱۴۰۳ زیرکشت نرفته است.

**باغ و قلمستان**

آن بخش از اراضی کشاورزی است که در زمان سرشماری زیر کشت نباتات دائمی به صورت کاشت مجتمع قرار داشته است.

باغ

زمینی است در فضای باز که در آن کشت و کار درختان مثمر به صورت مجتمع (کاشت مجتمع) انجام شده باشد. بدیهی است حیات منازل حاشیه مزارع و... که گاهی اوقات این نوع درختان در آن‌ها به تعداد کم یا به صورت پراکنده کاشته می‌شود، باغ محسوب نمی‌شود. خزانه و نهالستان این نوع گیاهان نیز تحت عنوان باغ منظور می‌شود.

قلمستان

زمینی است در فضای باز که در آن صنوبر، تبریزی سپیدار، کبوده، شالک، پده، اشن، انواع اکالیپتوس و نظایر آن با هدف بهره‌برداری از تنه یا شاخه آن به صورت مجتمع کاشته شده باشد. خزانه و نهالستان این نوع درختان نیز در این‌جا منظور می‌شود.

کاشت مجتمع

در این‌جا منظور نوعی کاشت است که درخت یا درختچه‌ها به صورت منظم و طبق قاعده کاشته شده باشند. کاشتی که در آن گیاهان فوق بدون نظم و قاعده ولی با تراکم کافی کشت شده باشند، به نحوی که بتوان مساحت اختصاص یافته به آن را تعیین کرد نیز کاشت مجتمع محسوب می‌شود. کاشت مجتمع شامل کاشت ساده و کاشت مخلوط است.



کاشت مجتمع ساده (تک محصولی)

نوعی کاشت مجتمع است که در آن فقط یک نوع گیاه دائمی کاشته شده و اصطلاحاً تک محصولی باشد. مانند باغی که در آن فقط انگور کاشته شده است. باغی را که به منظور بهره‌برداری از یک محصول خاص احداث شده ولی در بین درختان یا در اطراف آن تعداد کمی از سایر انواع درختان کاشته شده باشد، آن باغ را به صورت کاشت ساده (تک محصولی) منظور کنید.

۱۴۱



کاشت مخلوط (چند محصولی)

نوعی کاشت مجتمع است که در آن بیش از یک نوع گیاه دائمی به صورت مخلوط کاشته شده است به نحوی که تعیین مساحت هر یک از گیاهان مقدور نیست. مانند باغی که در آن سیب، گلابی و آلو به صورت مخلوط کاشته شده است.



کاشت پراکنده

عبارت است از کاشت انواع گیاهان دائمی در زمین‌های بهره‌برداری، حیاط منازل، کنار نهرهای آب و نظایر آن.



گیاه دائمی مثمر

منظور درخت یا درختچه‌ای است که کاشت آن به منظور برداشت میوه، برگ، گل یا هر نوع محصول دیگری غیر از چوب، انجام می‌گیرد. با این تعریف، بوته چای، توت نوغان، گل محمدی و ... نیز علاوه بر درختان میوه (مانند پرتقال، هلو، انگور) جزو گیاهان دائمی مثمر طبقه‌بندی می‌شوند.



گیاه دائمی غیر مثمر

منظور درختی است که محصول اصلی آن چوب است (مانند تبریزی و سپیدار).



اقلام آماری: اطلاعات مورد جمع‌آوری از پرسشنامه بهره‌برداری کشاورزی

اطلاعات بهره‌بردار:

- نوع بهره‌برداری: اختصاصی، شریکی یا حقوقی (شرکت رسمی یا مؤسسه عمومی)
- مشخصات بهره‌بردار: نام، شماره ملی بهره‌بردار، سن، جنس، میزان سواد و تحصیلات
- نشانی و تلفن: آدرس، شماره تلفن ثابت و شماره تلفن همراه

۱- اراضی کشاورزی

- کاربری اراضی کشاورزی به تفکیک اراضی کشت محصولات سالانه و دائمی

۲- محصولات سالانه (زراعت)

- مساحت اراضی زراعی (به تفکیک زیر کشت و آیش / آبی و دیم)
- سیستم آبیاری تحت فشار
- فهرست گیاهان زراعی و سطح کاشت آن‌ها (به تفکیک آبی و دیم)

۳- محصولات دائمی (باغداری)

- مساحت باغ و قلمستان به تفکیک ساده و مخلوط،
- سیستم آبیاری تحت فشار
- فهرست گیاهان دائمی و تعداد درخت آن‌ها (به تفکیک ساده، مخلوط و پراکنده)

۴- پرورش دام

- تعداد انواع دام سبک (گوسفند و بز) و دام سنگین (گاو، گاو میش و شتر) به تفکیک ماده و نر
- عضویت خانوار در جامعه عشایر کوچنده

۵- مساحت گلخانه‌ها و نوع فعالیت گلخانه‌ای به تفکیک سالانه و دائمی و زینتی

۶- مساحت استخرهای پرورش ماهی و میگو و نوع فعالیت به تفکیک ماهیان سردابی، گرمابی و میگو خوراکی

۷- فهرست واحدهای دارای پرورش زنبور عسل و تعداد کندوی فعال

۸- فهرست واحدهای دارای پرورش کرم ابریشم و تعداد جعبه تخم نوغان

۹- فهرست واحدهای دارای پرورش طیور به روش سنتی و تعداد آنها



سهم و رتبه استان بوشهر بر اساس متغیرهای مهم بخش کشاورزی

واحد	کل کشور	رتبه	سهم (درصد)	سال	شرح
هزار کیلومتر مربع	۱۶۳۱	۱۹	۱٫۴۰۵	۱۳۹۸	مساحت خاکی
پارچه	۹۸۸۵۶	۲۹	۰٫۸۸۸	۱۴۰۱	تعداد آبادی‌ها
هزار نفر	۸۴۷۰۰	۲۴	۱٫۴۷۹	۱۴۰۱	جمعیت برآورد شده
هزار نفر	۲۰۰۴۵	۲۳	۱٫۵۷۱	۱۴۰۱	جمعیت برآورد شده روستایی
هزار نفر	۱۱۱۵	۲۹	۰٫۰۰۰	۱۳۹۹	جمعیت عشایر کوچنده در محل استقرار بیلاقی
هزار نفر	۱۱۱۵	۱۶	۱٫۵۸۸	۱۳۹۹	جمعیت عشایر کوچنده در محل استقرار قشلاقی
میلیارد متر مکعب	۸۲	۲۱	۱٫۳	۱۴۰۰	مقدار آب مصرف شده در بخش کشاورزی
هزار میلیارد ریال	۴۸۵۰	۲۴	۱٫۵۷۰	۱۳۹۹	ارزش افزوده بخش کشاورزی
هزار بهره‌بردار	۴۰۱۶	۲۹	۰٫۹۷۶	۱۳۹۳	تعداد بهره‌برداران بخش کشاورزی
هزار نفر	۳۵۱۳	۲۴	۱٫۰۵۰	۱۴۰۱	جمعیت ۱۵ ساله و بیش‌تر شاغل در بخش کشاورزی
هزار هکتار	۱۵۶۹۹	۱۸	۱٫۸۳۰	۱۴۰۰	مساحت اراضی زراعی
هزار هکتار	۶۰۱۵۴	۲۶	۰٫۷۵۷	۱۴۰۰	مساحت اراضی زراعی آبی
هزار تن	۵۷۴۵۱	۱۹	۱٫۴۵۵	۱۴۰۰	مقدار تولید محصولات سالانه
هزار هکتار	۱۸۷۵	۲۴	۱٫۳۶۷	۱۴۰۱	مساحت باغ‌ها و قلمستان‌ها
هزار هکتار	۱۷۱۷	۲۲	۱٫۴۰۴	۱۴۰۱	مساحت باغ‌ها و قلمستان‌های آبی
هزار تن	۱۱۹۳۰	۱۷	۱٫۴۲۸	۱۴۰۱	مقدار تولید محصولات باغی
هکتار	۹۸۵۶	۱۳	۱٫۱۶۲	۱۳۹۹	مساحت گلخانه‌ها
هزار تن	۱۵۳۷	۱۴	۰٫۸۲۸	۱۳۹۹	مقدار تولیدات گلخانه‌ای
میلیارد ریال	۱۹۰۶۲	۲۸	۰٫۰۸۷	۱۳۹۹	ارزش تولید گل‌ها و گیاهان زینتی گلخانه‌ها
هزار تن	۱۰۶	۲۷	۰٫۲۹۳	۱۳۹۹	مقدار تولید قارچ خوراکی
هزار تن	۵۹۸	۳۱	۰٫۱۹۹	۱۴۰۱	مقدار تولید گوشت قرمز در کشتارگاه‌های رسمی
هزار رأس	۵۳۲۴	۲۹	۰٫۴۶۵	۱۳۹۹	تعداد گاو و گوساله
هزار رأس	۲۳۳۷	۲۶	۰٫۵۲۵	۱۴۰۱	تعداد گاو و گوساله گاوداری‌های صنعتی
هزار تن	۸۴۳۶	۳۰	۰٫۲۴۶	۱۳۹۹	مقدار تولید شیر
هزار تن	۶۰۱۸۲	۳۱	۰٫۰۷۷	۱۴۰۰	مقدار تولید شیر در گاوداری‌های صنعتی
هزار رأس	۴۶۵۸۷	۳۱	۰٫۴۳۵	۱۳۹۹	تعداد گوسفند و بره
هزار رأس	۱۶۶۶۴	۱۴	۲٫۳۰۰	۱۳۹۹	تعداد بز و بزغاله
هزار تن	۲۰۱۴۳	۲۶	۱٫۱۳۵	۱۴۰۱	مقدار تولید گوشت انواع طیور در کشتارگاه‌های رسمی
هزار تن	۳۱۹۸	۲۴	۱٫۲۹۶	۱۳۹۸	وزن مرغ زنده پرورش یافته در مرغداری‌های صنعتی
هزار تن	۸۶۹	۲۸	۰٫۰۵۵	۱۳۹۸	وزن تخم مرغ خوراکی تولید شده در مرغداری‌های صنعتی
هزار تن	۱۷۶	۲	۱۲٫۴۹۲	۱۴۰۰	مقدار تولید آبزیان پرورشی خوراکی